

тарницѣ, коѣ-то е дошла по море [43]. Имѣхтѣ и другы чудотворны иконы, свѣщчены съ сребро, имѣхтѣ и сабты мощы: рѣкъ на свѣтаго Василиа Амалійскаго, и ногѣ на свѣтаго Михаила Синаиискаго, и отъ свѣтаго Стефана, и отъ великаго Адаиса, и отъ Благоустаго, и отъ апостола Вартоломеа, и отъ апостола Лукѣ, и отъ великомъченика Георгіа и другы много часты дръвны, и часть отъ крѣста на честното рѣво. Ктитори сѣхъ Іоанна, Евдѣмій, Георгій отъ рода Гюрджіискій. [44].

(43) Казвѣхтѣ иѣкой си да сѣ иши че сѣ е Авила Божіа матеръ] и базала иѣколю угодинку, какъ дева сѣ на мѣрѣ та мѣста икона Портарица въ Иверѣ, и азъ съмъ видѣла вамъ поврѣтѣлица. Внимайте прочее, зацо кога сѣ изгуби, горко тогда вамъ на монашѣ-тѣ! Таа икона кога-то сѣ вѣхъ Французскій императоръ Наполеонъ първій изъ Русскаго императора Александра Павлоенча, тогда Русскій самодержицъ проводи едѣхъ рѣзѣ многоцѣнѣхъ съ камены и злато окованѣхъ.

(44) Въ тоа мѣнастырь проиѣ прѣподобный Іоанна, кой-то вѣше отъ царскій родъ, въ остави мѣрѣ и доиде при свѣтаго Адаиса, и поживѣ съ него деволно вѣрма въ Лаврѣ. По вѣрма пожела за оговъ и сѣ отлѣчи отъ Лаврѣ; доиде, и распространи тоа мѣнастырь Иверѣ съ иудивеніе-то на Василиа царѣ сына Романа Гръчскаго, и отъ тогази сѣ нарече второй ктиторѣ. Поживѣ когуродно и прѣтѣвниѣ. Туна проиѣ и прѣподобный Евдѣмій сынъ на тогози Іоанна.

Този прѣподобный Евдѣмій като вѣше въ мѣрѣ падна въ тѣжѣхъ колѣсть, помолиѣ и сѣ свѣща на Бога да остави мѣрѣ, какъ то и ваща му остави; и като оздравѣ, испѣани свѣщаніе то шѣ